ἐν ᾗ ἡσυχάζων συνέγραφεν(α). Ἦν δὲ εἰδήμων τῆς Λατινικῆς, Ἰταλικῆς, Γαλλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ῥωσσικῆς γλώσσης. Ἐτελεύτησε τῇ 31 Μαΐου τοῦ ἔτους 1800, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κατὰ τὴν Μόσχαν Μοναστηρίῳ τοῦ Δανιὴλ τῇ 2 Ἰουνίου. Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Θεοτόκου ἐχαράχθη τὸ ἑξῆς ἐπιτύμβιον, ποιηθὲν ὑπὸ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως.

Χείλεα σὺν ῥὰ μύσεν Νικηφόρος αἴ!
ἱεράρχης.
Τῶν ἐκ βλύστε πάρος χεύματα ἀμβροσίης,
ἀλλ' αἷς κάλλιπε δὴ βίβλοις καλαῖς τε σοφαῖς τε
μυεῖ καὶ σιγῶν τοὺς μετελευσομένους(β).

Ὁ Θεοτόκης διατρίβων ἐν Γερμανίᾳ συνέταξε βιβλίον ἐκδοθὲν ἀνωνύμως τῇ ἑξῆς ἐπιγραφῇ. Ἀπόκρισις ὀρθοδόξου τινὸς πρός τινα ἀδελφὸν ὀρθόδοξον περὶ τῆς τῶν Κατολίκων δυναστείας, καὶ περὶ τοῦ τίνες οἱ σχίσται καὶ οἱ σχισματικοὶ καὶ οἱ ἐσχισμένοι, καὶ περὶ τῆς βαρβαρικῶς λεγομένης Οὐνίας καὶ τῶν Οὐνιτῶν· καὶ περὶ τοῦ πῶς δεῖ τοὺς ὀρθοδόξους ἀπαντᾶν τοῖς Κατολίκοις. Ἐν Χάλλῃ 1775. Μετετυπώθη ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1851 ἔτει καὶ ἐν Ἀθήναις τῷ 1853 μετὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βουλγάρεως πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν ὀρθοδόξους Σέρβους.

Γεώργιος Ζαβίρας ἐγεννήθη ἐν Σιατίστῃ τῇ 28 Μαΐου τοῦ ἔτους 1744, ἐδιδάχθη τὰ προκαταρκτικὰ γράμματα παρὰ τῷ πρὸς μητρὸς θείῳ αὐτοῦ Μιχαὴλ Παπαγεωργίου, τὰ δὲ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη παρὰ Νικολάῳ Βάρκοσῃ. Μετὰ ταῦτα μεταβὰς εἰς Οὐγκαρίαν καὶ Γερμανίαν ἠκροάσατο καί τι-

(α) Βλ. Πανδώρας τόμον Δ' σελ. 373. καὶ Λόγιον Ἑρμῆν τοῦ ἔτους 1812.

(β) Ἐν ἔτει 1863 διατρίβων ἐν Μόσχᾳ ἐπεσκέφθην τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Θεοτόκου καὶ βαλὼν ἐπιτραχήλιον ἀνέγνων ἐπ' αὐτοῦ τὸ Τρισάγιον, τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ.